

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 11-11-33438

1 22 יוני 2014

2

לפני:

כב' השופט ד"ר יצחק לובוצקי
נציג ציבור מעבידים מר יוסי שוסטק

YAPA MUDIYANSELAGE

התובעת:

ע"י ב"כ עו"ד טל שמואלי

הנתבעים:

1. טליאס רחל

2. טליאס ראובן

ע"י ב"כ עו"ד רון ישראלי

3

4

פסק דין

5

6 לפנינו תביעתה של הגב' YAPA MUDIYANSELAGE, עובדת זרה מסרילנקה
7 (להלן: "התובעת" או "העובדת"), אשר הועסקה אצל הנתבעים ו/או מי מהם
8 כמטפלת סיעודית, לתשלום זכויות שונות בגין תקופת עבודתה וסיומה.

9

10 התובעת עותרת לחיוב הנתבעת בתביעות כדלקמן (רי עמ' 15 לפרוטוקול- ש' 20-21, עמ' 16

11

ש' 1-11):

12

13 1. "שכר מינימום" (60 חודשים לפי היקף משרה בשיעור 28%).

14

2. "פדין חופשה" (36 חודשים).

15

3. "פיצויי פיטורים".

16

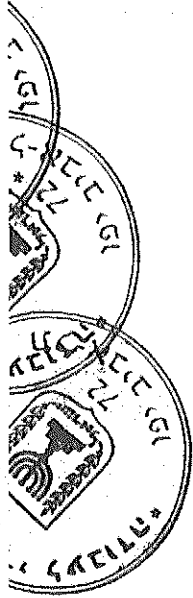
4. "דמי הבראה".

17

5. "החזר דמי ביטוח לאומי".

18

19

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 11-11-33438

שאלת זהות המעביד:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

בקצרה נאמר כי יש לראות בנתבעים שניהם כמעסיקים במשותף של התובעת. התובעת התגוררה בביתם של הנתבעים (למצער, למשך תקופה מסוימת לקראת תום תקופת העסקתה), נתנה שירות לתא המשפחתי כולו (אנו מקבלים בעניין זה את עדות התובעת לפיה עיקר עבודתה עסקה בעבודות משק בית וניקיון הבית ולא בטיפול אישי בנתבעת 1- ר' עדותה בביה"ד עמ' 17 ש' 26-27), ושכרה שולם מתוך מקורות התא המשפחתי שביצירתם שותף הנתבע 2. העובדה כי האישור להעסקת עובד זר ניתן בשם ועל רקע מצבה הרפואי של הנתבעת 1, אין בו כדי לשלול מסקנה זו. בנסיבות הללו בהן השירות שנתנה התובעת לבני הזוג, ניתנה לתא המשפחתי, מקום ששכרה של התובעת משולם ממקורות התא המשפחתי, יש לראות בשני בני הזוג – הנתבעים - כמעבידים במשותף של התובעת.

תקופת העבודה:

למעשה, הנתבעים אינם חולקים על גרסת התובעת לפיה הועסקה בשירותם החל מחודש 7/06 עד ליום 23.10.11. כך גם אין חולק כי במהלך תקופת העסקתה, נסעה התובעת מפעם לפעם לביתה שבסרילנקה למשך תקופות שלא עלו על כחודש ימים לערך (ר' סע' 12 לתצהיר הנתבעת 1, עדות התובעת- עמ' 17 ש' 4-8).

סעיף 92(9) לחוק פיצויי פיטורים, קובע כי: "לענין סעיף 1 יראו רציפות בעבודה אפילו חלה בה הפסקה מחמת-

... (9) הפסקה ארעית ללא ניתוק יחסי עובד ומעביד או הפסקה תוך ניתוק יחסי עובד ומעביד לתקופה שאינה עולה על שישה חודשים" (הדגשה הוספה).

משכך, הרי שאין בנסיעותיה האמורות של התובעת כדי לקטוע את רציפות העסקתה. יש לקבוע אפוא את תקופת העבודה כאמור- החל מחודש 7/06 ועד ליום 23.10.11.

אזורי
לעבודה
בתל אביב - יפו

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 33438-11-11

לאור האמור, נפנה להלן לדון ברכיבי התביעה, לפי סדרם:

"שכר מינימום"

התובעת טוענת כי הועסקה אצל התובעת בהיקף משרה של 28% וכי לא שולם לה שכר כלל במשך תקופה של 60 חודשים. על כן היא תובעת שכר בסך כולל של 68,880 ₪ (לפי שכר מינימום בסך 4,100 ₪ * 28% * 60 חודשים) (סעי' 6 לתצהיר התובעת).

לטענת התובעת 1, התובעת הועסקה אצלה במשרה מלאה ובהתאם שכרה שולם במלואו במזומן מדי חודש בחודשו, וזאת עפ"י בקשתה של התובעת (סעי' 13-15 לתצהיר התובעת 1, עמ' 18 שי 28-31, עמ' 19 שי 1-15).

לאחר שמיעת ראיות הצדדים, מצאנו כי יש להעדיף את גרסת התובעים, בהקשר זה. גרסתה של התובעת נתמכת, למעשה, בעדותה בלבד וסותרת מסמכים בכתב. התובעת לא הכחישה כי קיבלה כספים אותם שלחה לבני משפחתה בסרילנקה, וכי חתמה על המסמכים המאשרים קבלת תשלום (עמ' 6 שי 1, 5, עמ' 7 שי 16, ת/ת 2, עמ' 9 שי 1 ואילך, עמ' 10 שי 15). זאת ועוד, ההיגיון מלמד שעובד העובד תקופה ממושכת כל כך אצל מעסיקו, יסרב להמשיך ולעבוד ללא קבלת כל תמורה, ולמצער יביע טרונייה בקשר לכך. זאת לא נעשה בענייננו.

בקביעתנו לעיל, אין כדי להפוך את נטל הראיה לעניין תשלום השכר, אלא שאנו מעדיפים את גרסת התובעים בעניין זה, ולפיכך קובעים כי הורם הנטל להוכיח את "פירעון" השכר (ר' לעניין זה בר"ע 14-02-1534 מיום 13.2.14).

בנסיבות אלה, נדחית התביעה לשכר עבודה.

"פיצויי פיטורים"

לגרסת התובעת בתאריך 23.10.11 היא פוטרה על ידי התובעים לאחר שהם סירבו לחדש את אשרת העבודה שלה, אלא בתנאי שתשלם להם בעד חידוש/הארכת תוקף האשרה (סעי' 3 לתצהיר התובעת, עמ' 17 שי 20-23).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 11-11-33438

1 לגרסת הנתבעת 1, התובעת לא פוטרה אלא התפטרה מיוזמתה ולא היתה מעוניינת כי
2 יחדשו עבורה את האשרה. על כן, אינה זכאית לפיצויי פיטורים (סעי' 16 לתצהיר הנתבעת
3 1 עמ' 20 ש' 8-20, עמ' 23 3-6).

4
5 כידוע, הנטל להוכחת הפיטורים מוטל על הטוען לקיומם (דב"ע נד/3-129 משה ענבר נ'
6 איתן הראל - אנגלו סכסון, פד"ע כח 216).

7
8 בהתאם להלכה הפסוקה, שעה שעבודתו של עובד זר מסתיימת עקב מיצוי תקופת
9 העסקה המותרת ע"פ דין, הרי שקמה לו הזכאות לפיצויי פיטורים (ע"ע (ארצי) 145/07
10 גדיק אוגוסטין נ' אהרון המל, מיום 9/12/2007).

11
12 בענייננו, אין חולק כי אשרת העבודה של התובעת הסתיימה בתום חודש 10/11. אנו
13 נוטים לקבל את גרסת התובעת בעניין זה, ולקבוע כי הנתבעים הם אלה שסירבו
14 לחדש את תוקף האשרה.

15
16 לפיכך, זכאית התובעת לפיצויי פיטורים בסך כולל של 6,122 ₪.

17
18 "פדיון חופשה"

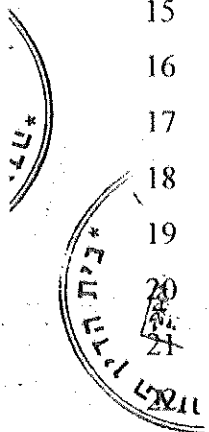
19
20 התובעת טוענת כי היא זכאית לזכאות ליתרת פדיון חופשה של 36 ימים בסך כולל
21 של 1,653 ש"ח.

22 לטענת הנתבעים, התובעת קיבלה את מלוא דמי החופשה להם היתה זכאית עפ"י דין.

23
24 הנטל לעניין זה מוטל על כתפי המעביד. לא נוהל פנקס חופשה או כל רישום אחר
25 אודות ניצול ימי החופשה של העובדת. עפ"י הפסיקה, גם אם ניתן תשלום ע"ח
26 חופשה, הרי שאין הוא יכול לבוא במקום מתן חופשה בפועל לעובד (ר', בין היתר, ע"ע
27 1144/04 אברהם מרחיב נ' מוקד אמון סביון (1981) בע"מ, מיום 21.12.06).

28
29 אשר על כן, יש לקבוע, כי התובעת זכאית לתשלום פדיון חופשה בסך כולל של 1,653
30 ₪, כפי הנתבע על ידה.

31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 11-11-33438

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

"דמי הבראה"

התובעת עותרת לתשלום דמי הבראה בגין שנתיים אחרונות להעסקתה, ובסך של 190 ₪.

הנטל לעניין תשלום דמי הבראה מוטל על כתפי המעביד. הגם שהתובעת חתמה מפעם לפעם על אישורים, לפיהם קיבלה מהמעסיק את כל הזכויות המגיעות לה בדין, הרי שאין ראיה ברורה וחותכת לתשלום דווקא בגין דמי הבראה ואם שולמו במלואם, כנדרש עפ"י צו ההרחבה בדבר תשלום דמי הבראה. מה גם, שספק רב בעינינו אם ניתן לתת תוקף לחתימתה על אותם מסמכי ויתור, שכן לא הוכח כי התובעת אכן ידעה בבירור על אילו זכויות היא מוותרת, כי כתב הויתור הוסבר לעובדת כראוי כמו גם העובדה שהנתבעת 1 לא הוכיחה כי נמסר לתובעת חשבון ברור ומובן של הסכומים שקיבלה (רי' דב"ע 2-10/98 אלדד קנטי - דיגיטל אקויפמנט בע"מ, ניתן ביום 1.6.99; דיון מס' נב-3-217 מנהלים ומורשי חתימה של הבנק הבינלאומי ואח' - הבנק הבינלאומי, פד"ע כ"ז 3, 35).

אשר על כן, זכאית התובעת לדמי הבראה בסך 190 ₪, כפי הנתבע על ידה.

"החזר דמי ביטוח לאומי"

התובעת טוענת כי במהלך תקופת עבודתה אולצה ע"י הנתבעים לשאת לבדה בתשלומי ביטוח לאומי, כמו גם תשלום אגרה למשרד הפנים ולחברת כוח האדם ותשלומים בגין ביטוח רפואי (סעי' 9 לתצהיר התובעת). גרסתה של התובעת נסתרה ע"י הנתבעת 1, בצירוף תימוכין בכתב לכך שהנתבעים הם אלה שנשאו בתשלומים הנ"ל (סעי' 19-22 לתצהיר הנתבעת 1, נספחים יג-כ לתצהירה).

משכך, אין לנו אלא לקבוע כי התובעת לא עמדה בנטל להוכיח כי היא זו שנשאה בפועל בתשלומים הנ"ל, ודין תביעתה בעניין זה להידחות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 33438-11-11

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

סוף דבר :

התביעה מתקבלת בחלקה. הנתבעים ביחד ולחוד ישלמו לתובעת את הסכומים הכוללים, הבאים:

א. פיצויי פיטורים בסך 6,122 ₪.

ב. פדיון חופשה בסך 1,653 ₪.

ג. דמי הבראה בסך 190 ₪.

כל הסכומים ישאו הפרשי הצמדה וריבית חוקית מיום הגשת התביעה (8.11.11) ועד ליום התשלום בפועל.

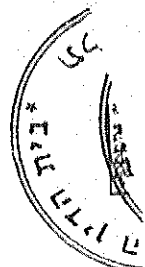
הוצאות :

הנתבעים ישאו בהוצאות חלקיות של הדיון בסך של 1,500 ₪ בצרוף מע"מ, כשכ"ט עו"ד.

זכות ערעור : תוך 30 יום.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ד, (22 יוני 2014), בהעדר הצדדים.

אריאל יוני

[Handwritten signature]

ד"ר יצחק לונצקי, שופט

נ.מ. מר.י. שוסטק

בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב
אני מאשר
שהעתק זה נכון ומתאים למקור

6 מתוך 6

מזכיר ראשי 56 תאריך